

در مراسم بزرگداشت روز فردوسی در توس صورت گرفت

تقدیر از حماسه ساز حماسه پژوه و حماسه سرا

گروه ادب و هنر – مراسم بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی، عصر روز گذشته، ۲۵ اردیبهشت در آرامگاه این شاعر حماسه سرا با حضور پر شور مردم و دانشجویان، استادان و فردوسی پژوهان برگزار شد. در ابتدای این مراسم با حضور محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و دکتر سعد سکندر خان، رئیس موسسه سازمان همکاری اقتصادی (اگو) مزار فردوسی گلباران شد. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پس از قرائت پیام رئیس جمهور به مناسبت بزرگداشت روز فردوسی گفت: «فردوسی کاخ بلندی به نام شهر فارسی با حکمت ایرانی و اسلامی بنا نهاده است.»

وی افزود: «به زودی در شهر مشهد باغ مفاخر توس راه اندازی خواهد شد و برای تجلیل از ستارگان درخشان آسمان علم و دانش خراسان در توس اقداماتی انجام خواهد شد.»

هشتمین نشان فرهنگی و هنری «فردوسی» هم در سالروز بزرگداشت این شاعر نامدار ایرانی به سه حماسه گر در حوز های پژوهشی و ادبیات

و حماسه سازی اعطا شد. نشان فردوسی به یاد بزرگ شاعر حماسه سرای کشورمان «ابوالقاسم فردوسی» هر سال به منتخبان اهدا می شود. در بخش حماسه سازی نشان عالی فردوسی به سردار امیر علی حاجی زاده به پاس انجام عملیات حماسی «وعده صادق» و دلار مردی های نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعطا شد. فرزند شهید برونسی این جایزه را به نمایندگی از ایشان دریافت کرد.

نشان عالی فردوسی در بخش حماسه پژوهی به دکتر محمد جعفر باحقی به پاس تلاش های مستمر این استاد در حوز ه های فردوسی شناسی و شاهنامه پژوهی اعطا شد.

همچنین در بخش حماسه سرایی نیز مریم

قربانزاده به پاس تلاش هنرمندانه در آفرینش

اثر «خاتون و قوماندان»، نشان عالی فردوسی را

از آن خود کرد.

اجرای محمد معتمدی، خواننده موسیقی سنتی و نیز نمایش «روای اسبی به نام شیرنگ» به کارگردانی محمد جهان پاز دیگر برنامه های مراسم بود که با استقبال مردم مواجه شد.

نکبت ۷۶ ساله

یوم النکبه (۱۵ مه ۱۹۴۸) که امروز در هفتادوششمین سالگرد آن قرار داریم به عنوان فاجعه بارترین روز در تاریخ فلسطین شناخته می شود روزی که عامل همه تیر ه روزی های ملت فلسطین بوده است

گروه بین الملل – امروز در تاریخ ملت فلسطین به «روز نکبت» (یوم النکبه) نام گذاری شده است، ۲۵ اردیبهشت ۱۳۲۷ برابر با ۱۵ مه ۱۹۴۸ میلادی صهیونیست ها با اشغال سر زمین فلسطین، پایه های نامنی، بی ثباتی، جنایت و اشغالگری را در منطقه بنا کردند. واژه نکبت نزد ملت فلسطین یادآور اشغال و بیرون راندن اجباری آن ها توسط صهیونیست ها و با حمایت گسترده انگلیسی ها، اروپایی ها و آمریکایی هاست، در واقع با این اقدام صفحه ننگینی در تاریخ بشریت ورق خورد؛ چرا که صهیونیست ها برای دستیابی به هدف اشغالگری دست به هزاران جنایت هولناک و وحشتناک زده اند و همچنان با وجود گذشت بیش از ۷۰ سال این جنایت ها تکرار می شود، گویی که در سایه سکوت و چراغ سبز غربی ها و نهادهای بین المللی انتظار پایان آن ها از سوی صهیونیست ها بیهوده خواهد بود. صهیونیست ها در همان ابتدا پس از حمله به ۷۷۴ روستا و شهر در سرزمین های فلسطین و کشتار ۱۵ هزار غیر نظامی مسلمان و مسیحی حدود ۸۰ درصد از خاک فلسطین را اشغال کردند و باز ماندگان این فاجعه انسانی را به کرانه باختری، نوار غزه و کشورهای همسایه از جمله سوریه، اردن و لبنان کوچاندند. آوارگی فلسطینی ها پیامد شکل گیری نخستین هسته های صهیونیسم در سال ۱۸۹۷ (۱۲۷۶ شمسی) در شهر «بال» سوئیس و واگذاری قیمومت فلسطین به بریتانیا و سپس صدور اعلامیه «بالفور» از سوی وزیر امور خارجه وقت انگلیس در سال ۱۹۱۷ میلادی بود و سرانجام سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۷ با قطعنامه ۱۸۱، فلسطین را به دو بخش صهیونیست نشین و عرب نشین تقسیم کرد ویک سال پس از آن صهیونیست ها که مهر تایید بر اشغالگری خود را نشانه ای از پشتیبانی کامل غرب می دانستند برای تحقق رویای دیرینه خود «از نیل تا قزاق» فصل تازه ای از کشتار و خشونت و اشغال را آغاز کردند؛ به گونه ای که تنها حدود ۱۶۰ هزار

فلسطینی عرب تبار در بخش های اشغال شده باقی ماندند. اشغالگران در دهه های گذشته ده ها جنایت و قتل عام را نظیر کشتار «کفر قاسم» و کشتار «دیر یاسین» در حق فلسطینیان مرتکب شده اند که در نتیجه آن ده ها هزار فلسطینی به شهادت رسیده اند. رژیم صهیونیستی طی دهه های گذشته از اشغالگری، اخراج، ویران کردن روستاها و شهرک های فلسطینی، کشتار سازمان یافته فلسطینی ها و تلاش برای از بین بردن مسئله حق فلسطینی ها برای بازگشت به سرزمین مادری شان برای یهودی سازی سرزمین فلسطینی ها استفاده کرده است؛ اما به دلیل مقاومت ملت فلسطین موفق به دستیابی به این هدف متوهمانه نشده است و آمار نهادهای مختلف و برخی نهادهای مرتبط با سازمان ملل نشان می دهد که علی رغم تمامی تلاش های صهیونیست ها برای کوچاندن اجباری فلسطینی ها، طی این سال ها جمعیت شهروندان فلسطینی از روز نکبت در سال ۱۹۴۸ میلادی حدود ۱۰ برابر شده است.

■ **تکرار تاریخ با نتایج متفاوت**
هفتاد و ششمین سالروز نکبت مصادف با

جنایت در رفح؛ سکوت در لندن

تنها اشاره اخیر دولت انگلیس به تحولات جنگ غزه زمانی بود که «دیوید کامرون»، در کمیته امور خارجی پارلمان این کشور ظاهر شد و فقط ۳ اشاره کوتاه به تحولات غزه کرد، بدون آن که از تهاجم به رفح نام آورد

آن ها، لندن از هشدارهای سفت و سخت خود در باره عملیات زمینی اسرائیل در رفح عقب نشینی کرده و حتی با وجود آغاز جنگ در غزه، اما لندن اکنون سختی از توقف نبرد در رفح نمی گوید و سکوت در برابر فاجعه انسانی در رفح را به مخالفت برای ادامه جنگ ترجیح می دهد. دولت انگلیس حتی بیانیه ای در باره محکومیت حمله به رفح ارائه نکرد و صرفاً وزیر امور خارجه در سایه انگلیس که مخالف دولت حاکم است، این حمله را محکوم کرد.

■ **حمایت از اسرائیل، اصل اساسی لندن**
میدل ایست آی گزارش داده که به طور کلی در جریان جنگ غزه این یک اصل اساسی و محوری در دولت محافظه کار لندن است که هیچ تصمیمی اتخاذ نکند و هیچ واکنشی نشان ندهد که اقدامات اسرائیل در غزه را برخلاف قوانین بشر دوستانه بین المللی نشان دهد. میچل به عنوان معاون وزیر خارجه انگلیس نیز ادعا کرده که دولت لندن هنوز تاکنون اقدام نظامی گسترده ای در رفح ندیده است، بنابراین نمی تواند قضاوت کند که آیا عملیات فعلی در رفح مطابق با قوانین بشر دوستانه بین المللی است یا خیر؟ همین موضع گیری میچل اوج دورویی انگلیس در ماجرای جنگ علیه غزه را نشان می دهد. سوناک، کامرون و میچل به وضوح از این که خود را از آگاهی از جنگ در رفح دور نشان دهند، خوشحال هستند، چون در این صورت زیر فشار برای موضع گیری نخواهند بود. انگلیس فقط از اسرائیل می خواهد که به قوانین بین المللی پایبند باشد، اما هرگز

گروه بین الملل – دولت انگلیس طی سه ماه گذشته، بارها در باره قصد اسرائیل برای تهاجم زمینی به رفح ابراز نگرانی کرده و نسبت به آن هشدار داده بود، اما هم اکنون که طی یک هفته گذشته تهاجم واقعی اسرائیل به غزه آغاز شده، لندن یک سکوت مرگبار داشته است. در واقع با وجود هشدارهای قبلی، اما لندن اکنون موضعی انفعالی در برابر تهاجم اسرائیل به غزه از خود نشان داده است. می توان گفت اکنون لندن در اوج تهاجم زمینی اسرائیل به غزه، بدون بیانیه وزیر، بدون بیانیه مطبوعاتی دولت و بدون گذاشتن حداقل چند پست در رسانه های اجتماعی اکنون فقط نظاره گر جنگ زمینی در غزه است و «دیوید کامرون»، وزیر خارجه انگلیس نیز این روزها در قبال تحولات خاور میانه و جنگ در غزه ناپدید شده است. تنها اشاره اخیر دولت انگلیس به تحولات جنگ غزه زمانی بوده است که «دیوید کامرون»، وزیر خارجه انگلیس روز پنج شنبه برای ایراد یک سخنرانی مهم در کمیته امور خارجی پارلمان این کشور ظاهر شد و فقط سه اشاره کوتاه به تحولات غزه کرد، بدون آن که از تهاجم به رفح نام آورد. «ریشی سوناک»، نخست وزیر انگلیس نیز موضع گیری انفعالی ثابت خود در قبال جنگ در رفح را به کار گرفته و به بیان «عمیقاً نگرانیم» نسبت به تهاجم نظامی اسرائیل به رفح بسنده کرده است. این در حالی است که سوناک دو ماه پیش نسبت به اوضاع رفح و هرگونه عملیات زمینی در آن هشدار داده و خواستار توقف هرگونه طرحی برای جنگ زمینی در رفح شده بود. به عبارتی می توان بیان کرد که بر اساس بیانیه دولت انگلیس و واکنش انفعالی

اخبار

یوم النکبه (۱۵ مه ۱۹۴۸) که امروز در هفتادوششمین سالگرد آن قرار داریم به عنوان فاجعه بارترین روز در تاریخ فلسطین شناخته می شود روزی که عامل همه تیر ه روزی های ملت فلسطین بوده است

جنگ نسل کشی است که رژیم صهیونیستی در غزه به راه انداخته است و علی رغم تمامی کشتارها و جنایات و همچنین آوارگی ۱.۵ میلیون فلسطینی ساکن غزه، اما طی بیش از هفت ماه جنگ مقاومت فلسطین توانسته است به دستاوردهای بزرگی دست یابد و موشک های مقاومت برای نخستین بار طرح ها و مواضع راهبردی رژیم صهیونیستی را هدف قرار دادند. رژیم صهیونیستی در جنگ نسل کشی جاری در نوار غزه نیز مانند جنایت ها و قتل عام های دهه های گذشته از حمایت بی حد و حصر هم پیمانان غربی خود به رهبری آمریکا برخوردار بوده است و گویی تاریخ در حال تکرار است و پوشش بین المللی مغرضانه بدون توجه به موازین سیاسی، حقوقی و انسانی این روزها توسط همین کشورها و به دست اخلاف همان بازیگران سیاسی هشت دهه قبل و حتی قبل از آن همچنان ادامه دارد. امروز علی رغم حوادث مختلف و خسارات بزرگی که ملت فلسطین در جریان حوادث جاری متحمل شده اند، اما کابینه رژیم صهیونیستی و حامیان آن نخواهند توانست به نتایجی مانند آنچه در پی نکبت ۱۹۴۸ ایجاد

شد، دست یابند؛ چرا که وضعیت محبوبیت فلسطین و ناسیونالیسم عربی و بین المللی در دو سطح مردمی و رسمی تا حدودی دستخوش دگرگونی ها و تحولات مهم و اساسی شده است به نحوی که صاحبان پروژه رژیم اشغالگر را از اقدام و پیشروی در سطوح مختلف باز می دارد. علاوه بر این، در داخل خود رژیم صهیونیستی نیز اختلافات و دودستگی شدیدی حاکم شده است و این دودستگی و اختلافات به حدی بوده است که صهیونیست ها قادر به پنهان کردن و یا کنترل آن با وجود جنگ و اتحاد جبهه های مختلف محور مقاومت علیه این رژیم جعلی نبوده اند و این مشکل امروز به یک چالش جدی برای آن ها تبدیل شده است. شعله ور شدن مقاومت در برابر رژیم اشغالگر در تمام مناطق فلسطین و متعاقب آن حمایت های مردمی عربی – اسلامی و بین المللی و همچنین فعالیت گسترده همبستگی در جهان عرب و اسلام و سراسر جهان نشان داد که دل بسنن رژیم کودک کش به نقش نوافقنامه های عادی سازی روابط با برخی حکومت های عربی برای خارج کردن مسئله فلسطین از مرکز توجهات عربی – اسلامی و بین المللی نه تنها بی نتیجه بوده است، بلکه نتایج متفاوت تری داشته و بیش از پیش این مسئله عادلانه را در کانون توجه جهانیان قرار داده و حتی جنبش هایی در کشورهای حامی تل آویو علیه این حمایت ها و کشتار ملت فلسطین شکل گرفته است. رویدادهای جاری در فلسطین به ویژه تجاوزات به غزه و مناطق مختلف فلسطین و تحولات عربی و بین المللی که مهم ترین آن عزم آگاهی ملت فلسطین و نیز وضعیت رژیم اشغالگر است، نشان می دهد که تکرار سناریوی نکبت ۱۹۴۸ دشوار خواهد بود و با وجود جراحات، در ده ها و تلفات در پیکر ملت فلسطین، اما آن ها به بازپس گیری حقوق خود و از همه مهم تر حق بازگشت به روستاها و شهرهای خود نزدیک تر شده اند.

در باره این که آیا قوانین بین المللی در غزه و جنگ رفح نقض شده است یا خیر، نظر نمی دهد. انگلیس حتی تاکنون در باره بررسی پرونده اسرائیل در دیوان بین المللی لاهه نیز نظر نداده است و این سکوت بیش از هر چیز موضع دوگانه لندن در قبال مسائل بشری را ثابت می کند.

■ **از اوکراین تا فلسطین**
سکوت فعلی دولت لندن در قبال جنگ در رفح در حالی است که دولت انگلیس همواره به تندلی علیه جنگ در اوکراین و بمباران غیر نظامیان اوکراینی موضع گیری می کند، اما انگلیس در باره بمباران رفح تاکنون سکوت کرده است. در واقع از دید غرب جنگ هم مانند تروریسم خوب و بد دارد. جنگ روسیه علیه اوکراین از دید غرب بد است اما جنگ رژیم صهیونیستی علیه غزه خوب است. این منطق قدرت و حقوق بشر غربی است. چگونه است که دادستان دیوان بین المللی کیفری بلافاصله بعد از ۲۴ ساعت از شروع جنگ در اوکراین، در آن کشور حاضر می شود و بزرگ ترین تیم تحقیقاتی را برای بررسی ابعاد واقعه تشکیل می دهد، در حالی که پس از گذشت نزدیک به سه ماه آن هم بر اثر فشار افکار عمومی دنیانه برای مواسات با مردم مظلوم فلسطین، بلکه برای همدردی با خانواده قربانیان صهیونیستی در گذرگاه رفح حضور به هم می رسند؟ چگونه است که پس از قضیه اوکراین ۳۴ کشور عمدتاً اروپایی تقاضای ورود ثالث در دعوی اوکراین علیه روسیه را در دیوان بین المللی دادگستری به ثبت رساندند، اما در نسل کشی رژیم صهیونیستی همگی در سکوت مرگبار فرو رفته اند؟ چگونه است که مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در تشخیص جنایات رژیم صهیونیستی به عنوان جنایت جنگی، مدعی است که اطلاعات حقوقی ندارد اما در خصوص مبارزه مشروع مردم فلسطین در قامت یک وکیل کارآزموده بین المللی اظهار نظر می کند؟

بر شهاب خط آرایش و وقار
بر شهاب آرام راه رفتن
در شمع جازه های مردگان تان

جناب آقای دکتر یک کلام
سرکار خانم مهندس مهشید
حبیبی زاده و مهرید جان

مصیبت وارده را تسلیت عرض نموده
برای شما صبر و شکیبایی و برای آن
مرحوم از خداوند متعال علو درجات و
غفران الهی مسئلت می نمایم.

ترانه و حمید بابایی
صدف و رامتین

جناب آقای رضا بی طرف
خانواده محترم بی طرف

با نهایت تأسف، درگذشت بزرگ خاندان
جناب آقای حاج مجید بی طرف
را تسلیت عرض نموده، از یگانه هستی بخش عالم،
برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان، صبر و شکیبایی آرزومندیم.

خانواده ی زرافشانی

سفرارش آنلاین

امکان ارسال عکس

دریافت فاکتور

استفاده از متن های پیشنهادی

تلفن تماس بخش پشتیبانی

۳۷۰۰۹۹۱۴

www.370101r.ir

آسان ترین راه سفارش آگهی ترچیم و تسلیت

